

DESIRE®

Karen Boothová
Láska prochází
kuchyní

 HARLEQUIN®
TM

KAREN BOOTHOVÁ

LÁSKA PROCHÁZÍ
KUCHYNI

PŘEKLAD

PETR KOVÁCS

Milá čtenářko,

je to stará známá pravda, že kdybychom se při posuzování potenciálního partnera řídili jen rozumem, asi by lidstvo už dávno vyhynulo. Pocit, že jeden druhého nemůže vystát a že se k sobě vůbec nehodí, měli oba hrdinové povídky Dokonalá výhra, a přesto i je dostihla ta nevyzpytatelná kouzelnice láska. Hrdinové povídek Láska prochází kuchyní a Jako zázrakem zase dojdou k závěru, že k vybudování solidního vztahu pouhá přitažlivost a vzájemná chemie nestačí. A přece je tato rozbuška dovedla někam dál, kde už nebojuje každý sám za sebe, ale najednou jsou pár, který hledí společným směrem. Ano takové zázraky dokáže láska navzdory lidskému rozumu.

Přeju Vám hezké chvíle s knihou.

S láskou

Váš Harlequin

Karen Boothová

**LÁSKA PROCHÁZÍ
KUCHYŇÍ**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Four Weeks to Forever

První vydání:
Harlequin Books, 2023

Překlad:
Petr Kovács

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2023 by Harlequin Enterprises UCL
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-354-8 (EPUB)

ISBN: 978-83-8342-355-5 (MOBI)

ISBN: 978-83-8342-356-2 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Corryna Lawsonová přidávala do kytice, kterou právě vázala, nádhernou pivoňku, když v tom celý svět kolem ní zčernal. Umlkla i hudba, kterou při svém aranžování poslouchala. „Co to, sakra, je?“ ulevila si nahlas, přestože ji nikdo nemohl slyšet. Hannah Watersová, její prodavačka, odešla již před několika hodinami a Corryna byla v přípravě svého obchodu Royal Blooms úplně sama. Ráda zůstávala po otevírací době v práci, poslouchala hudbu a nořila se do svých aranžů. Květiny milovala a stejně tak i umění jejich aranžování. Právě kvůli nim se pustila do podnikání a její práce pro ni byla i celoživotní láskou. Kromě toho neměla kam pospíchat. A už vůbec ne domů, kde na ni po rozvodu nikdo nečekal.

Nahmatala ve tmě telefon na pracovním stole, zapnula baterku a protáhla se kolem kbelíků s květinami do přední části svého obchodu. Velké prosklené výlohy s výhledem na střed města Royal byly stejně temné jako všechno ostatní kolem. Bez proudu byly tedy i obchody na druhé straně ulice. Odemkla hlavní vchod a vyšla ven, kde ji na okamžik oslnily reflektory projíždějících vozů. O kus dál se na ulici vyrojili hosté luxusní restaurace Royal Dinner a vypadali stejně překvapení jako ona. Ať se podívala kamkoli, všude viděla jenom tmu.

To nebylo dobré. Corryna měla v lednicích vzadu

v obchodě čerstvé květiny za tisíce dolarů. Potřebovala je nejen k vyřízení stávajících objednávek, ale také na přípravu návrhů na červnovou svatbu uznávaného autora bestsellerů Xaviera Nobleho a hollywoodské herečky a producentky Ariany Ramosové. Corryna žila v Royalu již téměř osm let a Nobleovi byly dlouholetými pilíři místní komunity. Do svatby zbývaly ještě tři měsíce, ale bude to společenská událost roku a Corryna ještě stále nemohla uvěřit svému štěstí, že takto prestižní zakázku dostala právě ona.

Z butiku s dámskou módou vedle vyšla jeho majitelka Morgan Grandinová a podívala se na ni. „Ahoj, Corryno,“ pozdravila a malou baterkou si posvítila na klíčovou díрку, aby se do ní trefila klíčem. „To je ale nadělení, co? Raději to pro dnešek zavřu. Stejně sem tu měla už prázdnou.“

Corryna zhasla mobil, aby si šetřila baterku, ale její oči si již zvykly na stříbrný měsíční svit a umožnily jí, aby se alespoň trochu zorientovala. Dokonce rozeznala i Morganinu světlou, poctivou tvář a ohnivě rudé vlasy. „Nemáš představu, jak dlouho to může trvat?“ zeptala se Corryna.

Morgan pokrčila rameny a pověsila si kabelku přes ruku. „Zrovna jsem mluvila se svou sestrou Chelsea. Její manžel Nolan říkal, že to postihlo celé město. Takže to může být na dýl. Snad to ale nebudou celé dny.“

„Dny? Ale... ale... tolik to být přece nemůže.“ Corryna nedokázala zakrýt paniku, která jí sevřela hrdlo. Nemohla si dovolit přijít o tisíce dolarů. Její obchod tak tak pokrýval náklady a výplata, kterou si z něj vyplácela, byla spíš k pláči. Pokud by její květiny přišly nazmar, byl by to pro ni opravdový problém a trvalo by jí měsíce, než by se z něj vzpamatovala. „Musím zachránit své květiny. Mám je všechny

v lednici, která už tak nepracuje nejlíp. Stačí pár hodin a začnou vadnout. A o víkendu dodávám výzdobu na svatbu. Co mám dělat?“

Morgan přistoupila blíž a pohlédla do tmy v květinářství. „Tak takové problémy naštěstí řešit nemusím, ani jsem o nich nikdy nepřemýšlela.“

„Myslím to vážně. Napadá tě něco? Potřebuju, abys mi pomohla na něco přijít.“

„Hm... takže sháníš další lednici, chápu to dobře?“

„Ano. A obrovskou.“ Corryna byla ráda, že si Morgan zachovala chladnou hlavu, protože ona již samou nervozitou nemohla téměř dýchat a úplně se jí svíral žaludek.

„Ale elektřina teď nejde vůbec nikde, takže potřebuješ místo, kde mají generátor.“

K čertu, ulevila si Corryna a nešťastně se na Morgan podívala. „To máš pravdu, to mě nenapadlo.“

„V TTC mají oboje,“ pokývala hlavou Morgan a odkazovala na Klub texaských rančerů, který byl středobodem společenského života v Royalu. „Jenže teď mi dochází, že jim generátor nefunguje. Sice si pořídili nový, ale něco s ním je.“

Tohle nedopadne dobře, dělala se Corryna a cítila, jak se jí třesou kolena. „Napadá tě ještě něco jiného? Nebo mám prostě smůlu.“

„Kdo ještě by mohl mít opravdu velkou lednici a generátor?“ přemýšlela Morgan. „Jedině restaurace.“

Jen co to dořekla, Corryně bleskl hlavou spásný nápad. I když se jí dvakrát nezamlouval. Vlastně ji přímo děsil. Jenže zoufalé situace vyžadovaly zoufalá řešení. Corryna si uvědomila, že tuto teorii již brzy podrobí vážnému testu. „Co restaurace Sheen?“

Morgan k ní vztáhla ruku a stiskla ji paži. „No jistě, tam mají obojí.“

Morganina tvář se celá rozzářila a Corrynu bolelo u srdce z toho, co jí bude muset říct. „Bohužel tam také mají Colina Reynoldse.“ Tohoto muže nesnášela tak moc, že se jí ústa křivila jen z toho, že musela vyslovit jeho jméno. Majitel a šéfkuchař restaurace Sheen byl arogantní, jízlivý kretén a držgrešle. „Nemá mě rád a je to vzájemné.“

„Nemá? Tomu nevěřím. Tebe přece každý miluje.“

„Colin rozhodně ne,“ ujistila ji Corryna s úšklebkem. „Dvakrát jsme na sebe narazili, a pokaždé to skončilo špatně, i když je to už dávno.“

„Vážně?“ Morgan byla celá natěšená, že uslyší nějaké nové klepy, kterých bylo ve městě vždy plno.

„Jo. Poprvé to bylo v Bellamy u Stříbrného sedla. Myslím, že se mě pokusil balit.“ Corryna si zašla do restaurace v luxusním resortu, aby se pokusila vyzvědět, u koho si Ariana a Xavier chtějí objednat květinovou výzdobu na svatbu. „Řekla jsem mu, že jsem ztracený případ a že se snaží zbytečně. Takže by to měl jít zkusit někde jinde. Myslela jsem, že jsem jenom upřímná, ale tvářil se tak, jako bych ho bůhvíjak urazila.“

„Takže ty vážně nerandíš?“ zajímala se Morgan živě. „Myslím jako vůbec?“

„Vlastně ne. Ne že bych nechtěla, ale musela by to být ta správná situace. Rozhodně nepotřebuju chlapa, jako je Colin. Pokud vím, nikdy s nikým dlouho nevydržel.“

„Slyšela jsem, že je to docela playboy,“ souhlasila Morgan.

To se doneslo i Corryně. Colin měl v Royalu jistou pověst. Ženy po něm šílely, omdlávaly touhou, padaly mu k nohám. I to bylo jedním z důvodů, proč bylo prakticky nemožné získat v Sheen rezervaci. Corryna to ovšem považovala spíš za zoufalé. Jistě,

Colin byl něco mnohem víc než jen „fešák“... Metr devadesát svalů v obdivuhodně sexy, přesto štíhlém balení, s rozčuchanými, světle hnědými vlasy, pronikavými zelenými očima a pevnou bradou. Jenže kdo by k tomu všemu chtěl i jeho neskutečnou aroganci a domýšlivou sebestřednost? „Dva dny poté mi, jakoby náhodou, vypověděl smlouvu na květinovou výzdobu a můj obrat zamířil střemhlav dolů. Navíc mi to dal pěkně sežrat. *Moji zákazníci ke mně chodí jíst mé jídlo, ne čichat tvoje kytky.* Blbec.“ Ještě teď jí zněl v uších jeho sexy irský přízvuk. Muži s přízvukem byli vždycky její slabina. „Nejspíš se mi chtěl pomstít. Zjistil si, kdo jsem, a rozhodl se srovnat účty. Jeho přebujelé ego prostě nesneslo moje odmítnutí.“

„To mě mrzí, ale stejně mě nikdo jiný nenapadá. Lednici na všechny tvoje květiny tady prostě nikdo jiný nemá.“

Corryna si nešťastně povzdychla. „No, to je pěkné nadělení. Jak to tak vypadá, nemám na výběr, že?“

„Zavoláš mu napřed?“

Corryna zavrtěla důrazně hlavou. Byla si jistá, že kdyby mu zavolala, odmítl by ji hned v telefonu. „Potřebuju na své straně okamžik překvapení. A když se u něj objevím s dodávkou plnou květin, bude pro něj těžší poslat mě do háje.“

„A co když tam nebude?“

„Ale bude. Je těžký workoholik.“ *Vlastně úplně stejný jako já.*

„Tak se mi zdá, že toho o něm víš podezřele hodně, na člověka, kterého údajně nenávidíš.“

Corryna si ho ještě týž dne, kdy jí vypověděl smlouvu, důkladně proklepla na internetu. Chtěla zjistit, jaké má slabiny, ale bohužel na žádné nenarazila. Na restaurátorské nebe vystoupal jako raketa a všichni ho považovali za hvězdu první velikosti. Vydělával

obrovské peníze, které přiřazoval k těm, které již měl, protože se jednoduše uměl narodit. „Lidi o něm dost mluví a já je poslouchám, toť vše.“

„Jestli chceš, můžu ti pomoci ty kytky naložit,“ nabídla se Morgan.

„Opravdu? To by od tebe bylo úžasné.“

„Samozřejmě že ti ráda pomůžu. Klidně třeba hned.“

Corryna odvedla Morgan do obchodu a popadla klíče od své rozvozové dodávky. Pak začaly obě nosit kbelíky s květinami dozadu do uličky za obchodem, kde parkovala. O dvacet minut později byla dodávka plná a Corryna mohla vyrazit.

„Moc děkuju, Morgan. Ani nevíš, jak jsem ti vděčná.“

„Není zač. A hodně štěstí s Colinem.“

„Dík, mám takový neodbytný pocit, že ho budu potřebovat.“ Corryna se usadila za volant, otočila klíčkem a vyrazila na svou nejistou výpravu. Ve městě vzhledem k všeobecnému výpadku nesvítily žádné semaforey, a tak se snažila dávat co největší pozor. Hlemýždím tempem projížděla důvěrně známými ulicemi a okolní tma v ní probouzela pocit, že se náhle ocitla na úplně jiné planetě. Když se přiblížila na dohled k restauraci, k níž směřovala, její pocit ještě zesílil. Restaurace byla celá prosklená a zpravidla jasně zářila do všech stran jako drahokam. Dnes večer ale ne. Ze středu budovy pronikalo jen slabé světlo, které ovšem potvrzovalo, že Colin Reynolds má opravdu generátor, a ten funguje.

Odbočila na parkoviště a zastavila hned vedle Collinova absurdně drahého černého SUV jaguáru, se kterým se tak rád předváděl. Jednou z věcí, kterou se o něm při svém pátrání dozvěděla, bylo, že pocházel z neuvěřitelně bohaté a vlivné rodiny. Úspěch jeho

restauratérského počinu se tak nějak automaticky očekával. Včetně dalších milionů, které s sebou přinese.

Vlastně má poslední šanci, jak vzít nohy na ramena a ušetřit si trapné setkání s někým, kdo si ji nejspíš namaže na chleba. Jenže Corryna nebyla ani v nejmenším ochotná přijít o svůj milovaný podnik jenom proto, že ve městě vypadla elektřina. Prostě se bude muset vzchopit, postavit se mu, udělat všechno proto, aby ho přesvědčila, a pak odsud co nejrychleji zmizet. Protože Colin Reynolds jednoduše nepatřil k lidem, s nimiž cítila potřebu trávit čas.

Colin Reynolds seděl ve svém pohodlném kancelářském křesle a s nohama na stole si dopřál další doušek své skvělé, dvacet sedm let staré, irské whiskey, když vtom mu do okna kanceláře pronikly paprsky předních světel bílé dodávky, která zaparkovala na parkovišti vedle jeho jaguáru. Okamžitě spustil nohy na podlahu a podíval se z okna. S nikým žádnou schůzku domluvenou neměl a určitě nečekal, že by za ním někdo přijel na návštěvu uprostřed všeobecného výpadku proudu. Okamžitě rozpoznal logo květinářství Royal Blooms na boku dodávky. Světla zhasla, ale než stačila zcela potemnět, Colin poznal ženu, která z vozu vystoupila. *Corryna Lawsonová*? Má snad halucinace? Tak jistě, má už druhou skleničku a ve dvaadvaceti už nevidí tak jako kdysi, ale v tomto případě se nemohl mýlit. Měla na sobě bílé tričko nebo halenku, takže na ni bylo docela dobře vidět, a jednoznačně mířila ke dveřím restaurace. Život je opravdu plný překvapení.

Bez přemýšlení zamířil ke dveřím a odemkl. „Jestli jdeš na večeři, máme zavřeno,“ přivítal ji. I v přítomí měl pocit, že její dokonalá pleť září. A právě její sexy

oslnivá krása byla ten důvod, proč ji tenkrát u Stříbrného sedla pozval na rande. K jeho údivu a hned vzápětí i šoku jeho nabídku odmítla. Vlastně ho sestřelila jako nějakého malého kluka. V životě už se mu to jednou či dvakrát stalo, ale tohle opravdu řálo do živého. Řekla mu tehdy nějakou pochybnou výmluvu v tom smyslu, že je ztracený případ, ale každému muži by stačil jediný pohled na ni, aby pochopil, že nemůže být dál od pravdy.

„Nepřišla jsem se najíst, ale potřebuju tvoji pomoc.“ Její hlas zněl studeně a nejistě, jako by ji předem očekávala, že ji odmítne.

Vždy si zakládal na tom, že je za všech okolností trochu nevyzpytatelný. Kromě toho by jí rád nabídl olivovou ratolest smíru. Když se viděli naposled, pronesl na adresu jejího květinářství několik nelichotivých poznámek. Nebyl na to hrdý, ale dotkla se jeho ega a on se prostě neovládl. „Samozřejmě. S čím ti můžu pomoci?“

Corryna popošla blíž a přimhouřila oči. Na sobě měla džíny, které přesně kopírovaly skvostné křivky jejího těla. Až teprve nyní si všiml i její bílé halenky i toho, jak smyslně hladí obrysy jejích plných ňader. Viděl v životě již bezpočet krásných žen a s mnoha se i vyspal, ale Corryna svou krásou vyčnívala nad každou z nich. Částečně i proto, že se zdálo, že ji vůbec nebere na vědomí.

„Asi sis už všiml, že vypadl proud. A já na rozdíl od tebe nemám generátor. Zato mám v lednici za tisíce dolarů květiny, které mi za pár hodin zvadnou.“

„A chtěla bys využít moji chladírnu.“

„Pokud ti to nebude vadit, pak ano.“

„Žádný problém. Posluž si.“

„To myslíš vážně?“ otázala se překvapeně, jako by nevěřila vlastním uším.

„Jistě. Hned se do toho můžeme pustit.“ Protáhl se kolem ní, přešel na parkoviště a otevřel zadní dveře dodávky. Světlo uvnitř se rozsvítilo a odhalilo, kolik květin sebou přivezla. V chladírně bude mít plno, ale bylo pozdě brát své slovo zpět.

Corryna se zastavila vedle něj. „Jenom tě prosím, buď opatrný. O víkendu dělám dvě svatby a většina těch kytek je právě na ně.“

„Proč myslíš, že bych nebyl opatrný?“ zajímal se.

„Vlastně ani nevím, jen si vybavuju, že jsi říkal něco o tom, že tě květiny zrovna nezajímají. Nebo tvé zákazníky.“

„Tak jsem to nemyslel.“ Popadl několik kbelíků a vedl ji zpátky do restaurace. Prošli jídelnou do kuchyně a z ní pak k velké chladicí místnosti. Položil kbelíky na zem a otevřel dveře. Do obličeje je rázem uhodil proud studeného vzduchu. „Rychle. Nechci je nechávat otevřené zbytečně dlouho. Generátor má své limity.“

„Jasně,“ přikývla a rychle proběhla se svými kbelíky dovnitř.

„Až dozadu,“ zavolal na ni. „A pozor na to hovězí. Zraje mi tady na suchém vzduchu a na těch policích je fakt hodně peněz.“ Prošel za ní, a když se sklónila, aby položila kbelíky u zadní stěny, neodpustil si pohled na její báječný zadeček. Jaká škoda, pomyslel si, když pokládal své kbelíky vedle, že ho odmítla. Mohli si spolu užít spoustu zábavy.

„Samozřejmě,“ odsekla a otočila se k němu.

„Nemusíš se hned rozčilovat. Jen jsem tě prosil, tak jako před chvílí ty mě.“

Povzdýchla si a přikývla. „Promiň. Jsem trochu vystresovaná. V pořádku?“

Cítil se provinile. Samozřejmě že je ve stresu. Ještě před několika málo minutami se třásla strachem, že

přijde o tu nejcennější část toho, z čeho se její podnikání skládá: o zboží. „Nemusíš se omlouvat. A promiň, že se chovám jako idiot. Pospěšme si, ať se těm kytkám nic nestane.“

Rychle se vrátili zpátky k dodávce a podnikli ještě šest nebo sedm cest sem a tam, než byla konečně prázdná a všechny květiny bezpečně v chladárně. „Moc ti děkuju, Coline,“ pronesla, když byli hotoví.

„Nedala by sis trochu whiskey?“

„Měla bych jet raději domů.“

„Docela sis teď mákla a máš za sebou náročný večer. Je to jenom drink. Sedneme si na chvíli a ty mi můžeš třeba říct, proč mě nemáš ráda.“

Corryna si nesouhlasně odfrkla a podívala se na něj. „To spíš ty nemáš rád mě, ne?“

„A snažil, nebo nesnažil jsem se tě tenkrát u Stříbrného sedla sbalit? To jsem nedělal proto, že jsem se nudil. Zkusil jsem to, neboť jsem tě považoval za neskutečně krásnou. Prostě ses mi líbila a chtěl jsem tě poznat blíž. To nevypadá, že bych tě *neměl* rád, nemyslíš?“

„Jsi špatný lhář.“

„Možná. A právě proto nikdy nelžu. Jsem jako otevřená kniha. A lidi, kteří se mi nelíbí, nikdy nezvu na drink.“

„Já nevím...“ Nakrčila obočí, ale zdálo se, že je ochotná nechat se ještě chvíli přesvědčovat.

„Ta whiskey je opravdu dobrá. Takovou jsi ještě nepila.“

„Dobře. Jsem pro. Co jiného mi také zbývá. Jít domů a sedět tam potmě?“

Colin se musel opravdu snažit, aby potlačil svůj vítězoslavný úsměv. „Tak to moc rád slyším. Prosím, tudy.“ Vedl ji do své kanceláře s otevřenou lahví whiskey stále na stole. Kancelář byla jeho nejoblíbenějším

místem v celé restauraci, poklidné útočiště s moderním nábytkem, vždy dokonalé uklizené a uspořádané. Protože Colin měl ve svém životě rád pořádek.

Přejela rukou po měkké, hebké kůži dvou velkých křesel před jeho stolem. „Máš to tady moc pěkné. Moje kancelář je sotva čtvrtinová.“

„Díky. I mně se líbí, což je dobře, protože tu trávím docela hodně času.“ Vytáhl z baru v rohu další skleničku a nalil do každé na palec jantarové tekutiny. Jednu jí podal a tu svoji zvedl k přípitku. „Na pomoc v nouzi.“

Přitukla si s ním a pomalu usrkla. „Hmm.“ Otáčela sametově jemnou tekutinou ve sklenici kolem dokola a obdivovala její barvu a chuť. „Chutná opravdu skvěle.“

„Tak jako všechno pocházející z Irska.“ Významně přizvedl a zase spustil obočí. Jednou ho sice odmítla, ale to neznamenal, že to nezkusí znovu. Ne, když za ním přišla až sem.

„Jsi hrozný,“ pochopila, o co se snaží.

„Ale chutnám skvěle.“

Corryna se zasmála, zavrtěla hlavou a posadila se na okraj jeho stolu. „Mohl bys mi upřímně odpovědět na to, na co se teď zeptám? Protože posledně to moc upřímné nebylo. Zrušil jsi své objednávky pro Sheen proto, že jsem tě tenkrát u Stříbrného sedla odmítla?“

Zavrtěl hlavou. „Jak jsem se ti snažil vysvětlit už tenkrát, nevěděl jsem, že jsi to ty až do okamžiku, kdy jsi přišla sem do restaurace a začala na mě ječet. Jenže to už bylo pozdě. Už jsem se rozhodl.“

Dopřála si další doušek. „Proč mám pořád pocit, že ti nevěřím?“

„Před chvílí sis na to sama odpověděla. Jsem špatný lhář. Prostě mi to nejde.“